

Dzieciący szkic za oknem:
połącz kropki

Przecież już połączyli,
ale czy właściwe?

Moje ciało mknie po drogach wbitych w ziemię siłą ludzkich rąk.

Budujemy obojętność-
nieżycie,
bo jakos trzeba żyć.

Widzę nieżycie
i to głupie,
takie durne, że
daje mu się znowu ciągnąć za język, sprowokować
i daje się ubrudzić, poszarpać,
kładę się w zaduchu i w zaduchu wstaje.

Zaduszam życie.
Daje fali nieść mnie w ocean pustki.
Choć kocham przypyływy,
ulegam odpływom.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

sailor, dodano 20.02.2018 20:22

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.